از برخی کاستی‌ها و اشتباهات عجیب در سال‌های جنگ احساس سرخوردگی به آدمی دست می‌دهد اما آثار ادبی برخی آرزوهای دست‌نیافته را دست‌یافته نشان می‌دهند و «سرخوردگی‌های حاصل از تجربه‌های عینی تاریخی» را از میان می‌برد و «با بی‌حس کردن عصب‌های آگاهی به تسکین درد کمک می‌کند.» و غلبه‌ی شناخت ادبی به‌تدریج «ضرورت و اهمیت شناخت خردورزانه درباره‌ی جنبه‌های متنوع این پدیده و ماهیت آن را نفی و مسیر آن را مسدود می‌کند یا ناموجه و ناممکن جلوه می‌دهد.»

حالا این روزها کاملاً از جنگ می‌ترسم؛ حتی اگر انتهایش پیروزی باشد، چون این پیروزی به قیمت فدا شدن و ویرانی بسیاری از زندگی‌هاست که شاید هیچ‌گاه فرصت بازسازی‌اش فراهم نشود. اما می‌دانم که هنوز بسیاری از دریچه‌ی همین ادبیات دفاع مقدس جنگ را می‌فهمند و مشتاق جنگند. (مقصود از ادبیات در این یادداشت، ادبیاتی است که اغلب در ایران به‌عنوان ادبیات دفاع مقدس شناخته می‌شود. جمله‌های درون گیومه از کتاب «پویه پایداری» نوشته‌ی استاد علیرضا کمری آمده است.)

آقای جلیلی؛ تحریم‌ها از ۱۰۰ جنگ بدتر است

نصرت‌الله تاجیک، سفیر پیشین و استاندار اسبق هرمزگان درباره این اظهارنظر سعید جلیلی، نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری، به هم‌میهن گفت: «اگر قرار بود تبلیغ حماس را بکنیم، می‌شد این حرف را زد. ولی الان یک نامزد انتخابات ایران در حال تبلیغ است تا آرای مردم را به سمت خود جذب کند. این فرد باید چیزی بگوید که باعث آرامش خیال مردم شود و به این نتیجه برسند که اگر آقای جلیلی رئیس‌جمهور شود، یک زندگی حداقلی آرام را برای آنان فراهم می‌کند. نه اینکه بدون هیچ دلیلی از جنگ صحبت کند. این صحبت بیش از هر چیز، به ضرر کمپین انتخاباتی خود جلیلی است. بخشی از این مسئله به عدم وجود احزاب و تحزب در ایران بر می‌گردد که کارها بی‌حساب و کتاب انجام می‌شود. در حال حاضر افکار عمومی و رسانه‌ها باید از آقای جلیلی بپرسند که با این وضعیت مشارکت و نارضایتی‌هایی که وجود دارد، چرا پای جنگ را به میان می‌کشد.»

تاجیک افزود: «نارضایتی‌ها را باید جدی گرفت. مردم ایران پس از انقلاب همواره از طریق صندوق رای حرف خود را زده‌اند. اما در حال حاضر از انتخابات ناامید هستند. دیگر چطور باید با نهادهای حاکمیتی حرف بزنند؟ خداوند به هیچ‌کس تضمینی نداده که همیشه قدرت را در اختیار خواهد داشت. سنت تاریخی هم نشان می‌دهد که تضمینی وجود ندارد. اما نمی‌فهمم چرا روی شاخه نشسته‌ایم و همان شاخه را می‌بریم.»

استاندار اسبق هرمزگان، اضافه کرد: «مشکل این است که مردم آقای جلیلی را خوب نمی‌شناسند. چون افکارش شکفته نشده است. آقای پزشکیان در مناظره‌ها باید جلیلی را به سمتی ببرد که افکارش را بیرون بریزد. مثل کاری که آقای پورمحمدی در دور اول مناظره‌ها انجام داد. آن زمان مشخص خواهد شد که سعید جلیلی انسجام فکری ندارد. یکسری ایده‌هایی در ذهن دارد اما چون هیچ‌وقت در مقام اجرا نبوده و در جایگاه‌های انتصابی حضور داشته، مشخص نیست که این ایده‌هایش در عمل به چه صورت درخواهد آمد. تصورم این است که اگر افکار جلیلی شکفته شود و بیرون بریزد، محال است که همین ۴۰ درصدی که در مرحله اول در انتخابات شرکت کردند، در دور دوم به او رای بدهند. مردم به استیصال رسیده‌اند. خیلی از ما هم با فعل‌ها و ترک‌فعل‌ها در این وضعیت مقصر هستیم. نمی‌دانم چرا در چنین شرایطی حرف از جنگ می‌زنند!»

او ادامه داد: «معتقدم آقای جلیلی مسئولیت‌پذیر نیست. درحالی‌که مسئولیت‌پذیری در عرصه سیاست یک امر بدیهی و مهم است. زمانی که اظهارنظرها را می‌بینم، فکر می‌کنم با هر چه بیشتر عیان شدن تفکرات آقای جلیلی، ترس از ریاست‌جمهوری او در جامعه بیشتر می‌شود. تکرار می‌کنم که آقای پزشکیان باید در مناظره‌ها کاری کند که افکار جلیلی بیشتر نشان داده شود تا در نهایت مردم تصمیم بگیرند.»

تاجیک تاکید کرد: «آمریکا دنبال جنگ با ایران نیست، چون منافعی در جنگیدن با ایران ندارند. به توان سخت‌افزاری و نرم‌افزاری ایران در منطقه واقف هستند. فشاری که آمریکا از طریق تحریم‌ها روی ایران می‌آورد، از ۱۰۰ جنگ بدتر است. همین آقای جلیلی هم مسبب خیلی از این تحریم‌هاست. مسبب جلوگیری از تصویب FATF است. علی‌اکبر صالحی، وزیر خارجه پیشین، از این گفت که سال ۹۱ رهبری موافقت کرد که تیمی برای مذاکره مستقیم با آمریکا به عمان برود و آقای جلیلی در مسیر آن مانع ایجاد کرد. جلیلی کاری جز جلوگیری و سنگ‌اندازی ندارد. ریاست‌جمهوری چنین فرد و تفکری کشور را به بن‌بست می‌کشاند.»

با همین نگاه، ایران ذیل فصل هفتم رفت

منصور حقیقت‌پور، سردار بازنشسته سپاه و نماینده دور نهم مجلس، در تحلیل این موضع‌گیری سعید جلیلی به هم‌میهن گفت: «این حرف ناشی از جنس آقای جلیلی است. هیچ‌کس منکر این نیست که مردم فلسطین خوب درخشیدند و از خود دفاع کردند. اما مقاومت فقط در جنگ خلاصه نمی‌شود. آقای جلیلی انتظار دارد که به خاطر سرسختی، لجاجت و لجبازی‌هایش، کشور را در سطح بین‌المللی دم تیغ ببریم. درحالی‌که ما موظفیم مملکت را با کمترین خطر و هزینه از بحران‌ها عبور بدهیم. این همان آموزه و سیاست امام و رهبری است که باعث شد ما ضربه مهلک به اسرائیل بزنیم اما کشور لطمه نخورد. ولی آقای جلیلی فکر می‌کند که اگر مثل غزه ۴۰ هزار نفر کشته شوند یا همه زیرساخت‌ها از بین برود، ایرادی ندارد. این سیاست، درست نیست و به نظر من جواب نمی‌دهد. مقاومت فقط نظامی نیست؛ سیاسی و اعتقادی نیز هست. ما باید با استفاده از ابزارهای مختلف، مشکلات‌مان را حل کنیم.» او تاکید کرد: «با همین تفکر و نگاه، ایران در زمان آقای جلیلی در شورای امنیت ذیل فصل هفتم رفت. آنچه رهبری تحت عنوان نرمش قهرمانانه دارد، در اندیشه آقای جلیلی جایی ندارد. این تفکر در سطح بین‌الملل جواب نمی‌دهد. تامین منافع ملی باید در دستور کار ما باشد. آنجایی که نیاز است می‌جنگیم، آن‌جایی که نیازی نیست، راه دیگری را می‌رویم. انتهای این نگاه، انقباض سیاسی، امنیتی و محصور شدن ایران در مرزهای خودش است.»

آن. در تغییری که به تخریب بیانجامد آنچه فرو می‌پاشد ایران است و نه این جناح و آن جناح یا این دولت و آن دولت. من خشم و ناراحتی تحریمی‌ها را می‌فهمم، من از مهاجرت اجباری هم‌میهنانم رنج می‌برم. من از سایه جنگ و خشونت بر میهنم عذاب می‌کشم. اما تحریم انتخابات راه‌حل نیست. تحریم عامل تضعیف و تجزیه قدرت ایران است.

از سوی دیگر در «سیاست خارجی» هم، رقابت میان تحریم و ضدتحریم است. امروز دو نامزد داریم که یکی تحریم در سیاست خارجی و اقتصاد را نعمت می‌داند و دیگری آن را فاجعه می‌داند. یکی قطع رابطه با جهان را فرصتی می‌پندارد و دیگری آن را از دست دادن فرصت‌ها می‌خواند.

هنر یکی دیوار کشیدن و حصار کشیدن دور ایران است و هنر دیگری برداشتن دیوارها و حصارها با کمک بهترین دیپلمات‌ها و کارشناسان است. یکی پدرخوانده‌ی قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد علیه ایران است و در هشت سال هفت قطعنامه علیه ایران گرفته و دیگری با کمک دیپلمات‌ها و کارشناسان در هشت سال این مین‌های بین‌المللی علیه ایران را خنثی کرده است.

یکی مدعی جنگ است و دیگری مدافع صلح؛ نه‌فقط جنگ خارجی که جنگ داخلی؛ وقتی دختران و زنان و جوانان ایران را به نام‌های دهان‌پرکن و جیب‌خالی‌کنی، عمق راهبردی می‌داند سبب تنش و شورش در کشور می‌شود.

این‌ها همان جریان پیچیده‌ی پیشانی‌سائیده‌ای هستند که مانند دوران امام علی تندتر از امام و کندتر از امت و مردم حرکت می‌کنند. سال‌ها سازمان تحریم ایران را استوارتر کرده‌اند اما یک بار خود با تحریم مواجه نشده‌اند.

از اینان جز خطبه‌ها و خطابه‌هایی پای میز «مذاکره برای مذاکره» نشنیده‌ایم. اینان تحریم را می‌خواهند اما نه برای خود که برای ما. اینان در باب دیپلماسی نبوی خطابه می‌خوانند و رساله می‌نویسند اما به جای صلح حدیبیه بیشتر یادآور جنگ نهروان هستند.

حریف اینان اما طبیبانی هستند که تحریم را نه نعمت که درد و رنج و محنت می‌دانند و برای درمان آن می‌کوشند. به فکر لغو تحریم‌ها، بهبود روابط، رونق تجارت و توسعه صادرات هستند. به تبادل تکنولوژی باور دارند و پهنای باند اینترنت را شاهراه توسعه می‌دانند.

اینک جمعه سرنوشت‌سازی را در پیش داریم. در انتخاب این جمعه، این اشخاص نیستند که در معرض این همه‌پرسی ملی قرار می‌گیرند. انتخاب بین دو جهت‌گیری کاملاً متفاوت است که سمت‌وسوی حرکت کشور و جایگاه ایران در جامعه جهانی را معین می‌کند. یک جریان، وحدت و انسجام در داخل و تعامل سازنده در خارج را دنبال می‌کند. همه چیز را برای ایران می‌خواهد و همه ایرانیان را در عزت و کرامت و ثروت و سلامت، سهیم می‌داند. اما جریان مقابل، جز گروه خود را نمی‌بیند و جز تعارض را نمی‌شناسد و از مذاکره و توافق عزتمندانه چیزی نمی‌داند و مسئولیت رنج مردم و زجر حاصل از تحریم‌ها را هم نمی‌پذیرد. تحریم‌های ظالمانه‌ای که راه توسعه کشور را و ایران را در معرض قطعنامه‌های خطرناک شورای امنیت سازمان ملل قرار داد دستاورد این نگاه و این جریان فکری بود. آن‌ها هم که در سال‌های آخر دهه ۹۰، با سنگ‌اندازی‌ها و سفارت‌سوزی‌ها و دسیسه‌سازی‌ها، ترامپ را به طمع تحریم‌های مجدد انداختند از همین جریان بودند و همین‌ها بودند که مانع احیای برجام و بازگشت اقتصاد به دوره شکوفایی ۹۲ تا ۹۶ شدند.

ملت عزیز ایران! امروز شما در برابر دو انتخاب قرار دارید:

یکم. مشارکت یا تحریم (انتخابات)

دوم. تحریم یا تعامل با جهان

انتخاب بین پیشرفت واقع‌بینانه و یا عقب‌گرد خیالبافانه

انتخاب بین تعامل عزتمندانه یا تحقیر بین‌المللی

انتخابی که دو گزینه روشن و صریح در برابر شما دارد و با هر انتخاب؛

میان «رأی دادن و ندادن»،

میان نامزد اول و نامزد دوم

می‌توانید سرنوشت حداقل یک دهه آینده خود را رقم بزنید.

و من‌الله‌التوفیق و علیه التکلان

حسن روحانی - ۱۴۰۳/۴/۱۱

سمفونی خطوط

احمد عربانی

رویداد

بهبود در طرح مدیریت عملکرد و توسعه قابلیت‌ها برای سال ۱۴۰۳ در شرکت پتروشیمی پارس

در ادامه اقدامات پیگیرانه شرکت پتروشیمی پارس به منظور بهبود در طرح مدیریت عملکرد و توسعه قابلیت‌ها برای سال ۱۴۰۳، دومین نشست مشارکتی مدیرعامل و نایب‌رئیس محترم هیئت‌مدیره با مدیران و رؤسای امور اصلی این شرکت در محل دفتر ایشان برگزار گردید. در این نشست که با نظارت رئیس و کارشناس اداره عملکرد و توسعه سازمانی گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس و حضور فعالانه خبرگان و نمایندگان منتخب از مدیریت ارشد مجتمع، مدیریت مهندسی و خدمات فنی، مدیریت بهره‌برداری، مدیریت نگهداری و تعمیرات، مدیریت مالی و روابط با سرمایه‌گذاران، مدیریت سیستم‌ها، فناوری اطلاعات و ارتباطات، مدیریت منابع انسانی، مدیریت زنجیره تامین، بازاریابی و فروش، امور برند، مسئولیت اجتماعی و روابط عمومی و امور توسعه محصول، فناوری و نوآوری، تشکیل شد، ضمن بررسی مجدد چارچوب گزارش‌دهی پایش و بهبود قابلیت‌های سازمانی، نسبت به اعمال اصلاحات یا بازنگری در معیارها و شاخص‌های قابل اندازه‌گیری و همچنین اخذ پیشنهادات در زمینه تعریف پروژه‌های بهبود فرایندی که بخش مهم از ساختار اصلی طرح مدیریت عملکرد و توسعه قابلیت‌ها می‌باشد، اقدام گردید. در پایان این جلسه، نمایندگان اداره عملکرد و توسعه سازمانی گروه صنایع پتروشیمی خلیج‌فارس، ضمن ابراز خرسندی از برقراری فرهنگ کار تیمی در حوزه مدیریت فرایندهای شرکت پتروشیمی پارس و خصوصاً نظارت عالی مدیرعامل شرکت بر اجرای این رویکرد که مصداق تحقق رسالت مسئولیت مدیریت در اجرای نظام فرایندی می‌باشد، نسبت به افزایش تعاملات و ارتباطات فی‌مابین و کمک در ارتقاء روزافزون جایگاه پتروشیمی پارس از منظر مدیریت نظام فرایندها، اظهار خوشبینی کردند.

خبر بین‌الملل

تلاش تیم بایدن برای باقی ماندن در انتخابات

گروه خبر: واشنگتن‌پست از تلاش شدید تیم کارکنان جو بایدن برای فرونشاندن آشوب و طغیان در حزب دموکرات در واکنش به خطاها و گاف‌های فاجعه‌بار این رئیس‌جمهور آمریکا در مناظره پنجشنبه‌شب با دونالد ترامپ خبر داده است.

به گزارش ایسنا، روزنامه واشنگتن‌پست آمریکا نوشت، متحدان «جو بایدن»، رئیس‌جمهور آمریکا و نامزد ریاست‌جمهوری حزب دموکرات در انتخابات ۲۰۲۴ طی چند روز گذشته در سطح علنی به شدت تلاش داشته‌اند خطاهای بایدن در مناظره پنجشنبه مقابل رقیب جمهوری‌خواه‌اش، «دونالد ترامپ» را کم‌اهمیت جلوه دهند. آنها برای این منظور از افراطی بودن نگرانی و اضطراب دموکرات‌ها نسبت به این مناظره حرف زده‌اند، افزایش کمک‌های اهداکنندگان مالی به ستاد بایدن را «رکوردشکن» دانسته‌اند و به فهرست بلندبالای رؤسای جمهور اسبقی که در زمان اولین مناظره‌های ریاست‌جمهوری‌شان ضعیف نشان دادند، اشاره کرده‌اند.

به نوشته این روزنامه آمریکایی اما تیم بایدن در سطح خصوصی گفت‌وگوهای تلفنی متعدد داشته تا حامیان مالی مضطرب دموکرات‌ها و قانونگذاران نگران کنگره را آرام کنند و همزمان خودشان را برای یک جدال نه‌فقط بر سر احتمال برد یا باخت بایدن در انتخابات ماه نوامبر آتی بلکه همچنین بر سر اینکه اصلاً بایدن نامزد دموکرات‌ها در این انتخابات باشد یا نه آماده می‌کنند.